

له سهر زهوی نوپژ بکه؛ نه گهر توانیت، نه گهر نا؛ سهرت نرم بکه ره وه، وبا سوچه بردنت نرمتر بیت له رکوع بردنت

له جابری کوری عبدالله وه - ره زای خویان لیبت - ده لیت: پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - سردانی نه خویشیکی کرد، بینی له سهر سهرینیک نوپژ ده کات - رکوع یان سوچه له سهر ده بات - سهرینه که ی برد و فیرپی دا، (پیاوه که) پارچه داریکی هینا بوئه وه ی نوپژ له سهر بکات - رکوع یان سوچه له سهر بیات - پارچه داره که ی برد و فیرپی دا، و - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «له سهر زهوی نوپژ بکه؛ نه گهر توانیت، نه گهر نا؛ سهرت نرم بکه ره وه (نیوه ی سهره وه ی لاشه ت نرم بکه ره وه)، وبا سوچه بردنت نرمتر بیت له رکوع بردنت [صه حبه] [به زار گیراویه تبه وه - به به قی گیراویه تبه وه]

نم فهرمووده یه شیوازی نوپژ کردنی نه و نه خویشه پرونده کاته وه که ناتوانیت سوچه بیات له سهر زهوی، واجب نه وه به پی توانای نوپژ بکات، و پیویسته له حاله تی رکوع بردن و سوچه بردندا سهری (نیوه ی سهره وه ی لاشه ی) نرم ولاری بکاته وه به ره و خواره وه - به ره و ناراسته ی زهوی - و ده بیت سهری له حاله تی سوچه بردندا نرمتر بیت له حاله تی رکوع بردنی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10952>

